

nu s-a luat în considerare faptul că înregistrarea mărcii pentru produsele „programe de calculatoare” din clasa 9 s-a solicitat numai „în special” pentru înregistrarea și prelucrarea datelor întreprinderilor. În această măsură, ar putea face obiectul mărcii solicitate și o serie de alte programe de calculatoare. În plus, programele de calculatoare ale solicitantei au fost folosite și de ingineri și de alte persoane care nu au nicio cunoștință în domeniul terminologiei de specialitate a gestiunii de întreprindere. Aprecierea Tribunalului s-a întemeiat astfel pe o situația de fapt eronată.

În continuare, Tribunalul susține, din nou pe baza unor fapte eronate, interpretarea că deși componenta „ROI” are înțelesuri diferite în diferite limbi, în asociere cu cuvântul „ANALYSER” publicul percepe elementul „ROI” invariabil ca „Return On Investment”. Argumentul Tribunalului este eronat în măsura în care publicul vizat înțelege marca solicitată, fără o reflecție suplimentară, ca desemnare a unui „instrument de analiză a rentabilității investițiilor”.

În continuare, Tribunalul a supus unei aprecieri eronate produsele și serviciile în cauză recunoscând existența unor motive de refuz la înregistrare aplicabile componentelor hardware ale calculatoarelor. După realizarea separării mărcilor, denumirea produselor și serviciilor din clasele 35 și 42 a fost înregistrată definitiv.

În sfârșit, trimiterea la înregistrări anterioare realizate în UE, și anume ca mărci comunitare, a fost respinsă cu motivarea că nu trebuie luate în considerare mărcile naționale. Și în această privință, interpretarea este rezultatul unei situații de fapt eronate.

Acțiune introdusă la 17 noiembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-542/10)

(2011/C 30/41)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: Ł. Habiak și S. La Pergola, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE⁽¹⁾, și în orice caz prin necomunicarea acestora Comisiei, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 94 alineatul (1) din directiva menționată;

— obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul de transpunere a Directivei 2007/64 a expirat la 1 noiembrie 2009.

⁽¹⁾ JO L 319, p. 1.

Recurs introdus la 23 noiembrie 2010 de Hans-Peter Wilfer împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) pronunțate la 8 septembrie 2010 în cauza T-458/08 — Wilfer/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-546/10 P)

(2011/C 30/42)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Hans-Peter Wilfer (reprezentant: W. Prinz, avocat)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurentului

— Anularea în tot a Hotărârii Camerei a patra a Tribunalului din 8 septembrie 2010, pronunțată în cauza T-458/08;

— obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recursul de față este formulat împotriva hotărârii Tribunalului prin care acesta a respins acțiunea în anulare introdusă de recurent împotriva Deciziei Camerei a patra a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 25 iulie 2008 de respingere a cererii de înregistrare a unei mărci figurative ce reprezintă un cap de chitară în culorile argintiu, gri și maro.

În susținerea recursului, recurentul invocă patru motive.

Tribunalul nu a luat în considerare înscrisurile care au fost depuse pentru prima dată odată cu cererea introductivă. Recurentul consideră că au fost analizate numai completările la argumentul formulat anterior, astfel încât să ar fi fost necesară luarea în considerare a acestor înscrisuri.

Tribunalul a încălcat articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 deoarece nu a reținut că, în privința mărcilor de formă tridimensională ale produselor, trebuie să se facă distincție între, pe de o parte, produse destinate vânzării publicului larg și, pe de altă parte, produse specifice. Produsele specifice se diferențiază prin faptul că, în opinia generală a publicului relevant, anumite părți ale produsului exprimă cu exactitate destinația acestuia, fiind necesară indicarea originii. Prin urmare, nu este aplicabilă astfel nicio cerință specială privind demonstrarea caracterului distinctiv. Pe fond, este suficient un caracter distinctiv minim între părțile asemănătoare ale produselor. În plus, problema caracterului distinctiv nu a fost analizată în raport cu experiența reală, publicul relevant (muzicieni profesioniști sau ocazionali) având cunoștință, în general, de faptul că instrumentele cu corzi, de exemplu viorile, precum viorile Stradivarius, au un semn distinctiv sub forma capului de prindere a corzilor. Tribunalul nu a reținut nici că o marcă figurativă ce reproduce doar o parte a unui produs, ce servește în mod obișnuit la stabilirea semnului distinctiv al produsului, de exemplu capul de chitară, ar prezenta deja un caracter distinctiv minim.

Tribunalul nu a respectat principiul examinării din oficiu a faptelor de către Oficiu, prevăzut la articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 40/94, întrucât a apreciat în mod greșit raportul dintre regulă și excepție în legătură cu aspectul privind indicarea originii de către un cap de chitară.

În sfârșit, Tribunalul a încălcat principiul egalității întrucât nu a luat în considerare faptul că există alte mărci comunitare sau mărci naționale ce reproduc în mod asemănător capul de chitară.

Recurs introdus la 23 noiembrie 2010 de Confederația Elvețiană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) pronunțate la 9 septembrie 2010 în cauza T-319/05, Confederația Elvețiană/Comisia Europeană, celelalte părți în proces: Republica Federală Germania și Landkreis Waldshut

(Cauza C-547/10 P)

(2011/C 30/43)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Confederația Elvețiană (reprezentant: S. Hirsbrunner, avocat)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, Republica Federală Germania, Landkreis Waldshut

Concluziile recurente

Recurenta solicită

- Anularea, conform articolului 61 din Statutul Curții de Justiție, a Hotărârii Tribunalului din 9 septembrie 2010, pronunțată în cauza T-319/05;
- în cazul în care Curtea consideră că litigiul este în stare de judecată, anularea Deciziei 2004/12/CE a Comisiei Europene din 5 decembrie 2003 și obligarea Comisiei Europene, conform articolului 122 primul paragraf din Regulamentul de procedură al Curții, la plata cheltuielilor de judecată aferente întregii proceduri, inclusiv a cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță;
- în cazul în care Curtea consideră că litigiul nu este în stare de judecată, trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal pentru ca acesta să se pronunțe conform propriei aprecieri juridice și rezervarea pentru Tribunal a deciziei privind cheltuielile de judecată aferente recursului.

Motivele și principalele argumente

Recursul este îndreptat împotriva Hotărârii Tribunalului din 9 septembrie 2010, pronunțată în cauza T-319/05 (denumită în continuare „hotărârea atacată”). Prin intermediul hotărârii atacate s-a respins acțiunea formulată de recurentă împotriva Deciziei 2004/12/CE a Comisiei din 5 decembrie 2003 (denumită în continuare „decizia atacată”) privind al 213-lea regulament din 15 ianuarie 2003 de aplicare a reglementării germane în materie de trafic aerian privind stabilirea procedurilor pentru aterizările și decolările la aeroportul din Zürich conform normelor referitoare la instrumentele de zbor (denumit în continuare „al 213-lea regulament de aplicare”), în versiunea modificată prin primul regulament din 1 aprilie 2003 de modificare a celui de al 213-lea regulament de aplicare (denumite în continuare „măsurile germane în discuție”).